

31.8. DVADESETA I DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

1.9. Ponedjeljak Egidije	19:30 Gola: + Matija i Marija Bogadi i rod.
2.9. Utorak Prosper	19:30 Gola: + Stjepan i Ivan Maronić i rod., Josip i Marija Široki i rod.
3.9. Srijeda Grgur Veliki	19:30 Ždala: + Ruža i Petar Sinjeri
4.9. Četvrtak Ruža iz Viterba	19:30 Gotalovo: nakana
5.9. Petak Majka Terezija	19:30 Gola: + Zdravko i Stanko Repalust, rod. Požgaj
6.9. Subota Zaharija pr.	19:30 Gola: + Krunoslav Peroš
7.9. DVADESET I TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + Aleksandar Kovač, Mariška Sinjeri 9:45 GOTALOVO: + Ivica Pašica i rod. Stjepan i Anđelka Horvat i rod. 11:00 GOLA: župna

Hodočašće u Ludbreg – subota, 6.9.2025., polazak iz
Ždale u 7:30 sati.

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva –Ždala
DVADESETA I DRUGA NEDJELJA KROZ
GODINU - C
31. kolovoz 2025.**

Evandjelje: Lk 14,1.7-14

Koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Jedne subote Isus dođe u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prispodobu:

»Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postidjen, morati zauzeti posljednje mjesto. Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim sustolnicima, jer – svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.« A i onome koji ga pozva, kaza: »Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj

svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni tebe pozvali i tako ti uzvratili. Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepce. Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrsnuću pravednih.«

Riječ Gospodnja.

**Papin nagovor prije i nakon
molitve Anđeo Gospodnji u
nedjelju 1. rujna 2019.**

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prije svega, moram se ispričati zbog kašnjenja, ali dogodila se nezgoda: ostao sam zatvoren u dizalu 25 minuta! Došlo je do pada napona i dizalo je stalo. Hvala Bogu došli su vatrogasci – puno im se zahvaljujem! – radili 25 minuta i dizalo je ponovno krenulo. Molim jedan pljesak za vatrogasce! Evandjelje ove nedjelje (usp. Lk

14, 1.7-14) pokazuje nam Isusa kako sudjeluje na gozbi u kući nekog prvaka farizejskog. Isus gleda i promatra kako uzvanici trče, žure se da si osiguraju prva mjesta. To je prilično raširen stav čak i u naše dane, i to ne samo kad smo pozvani na ručak: obično se traži prvo mjesto zato da bi se potvrdilo tobožnju nadmoćnost nad drugima. U stvarnosti, ta utrka za prvim mjestima šteti zajednici, i građanskoj i crkvenoj, jer uništava bratstvo. Svi znamo te ljude: laktaše, koji se probijaju ne bi li se penjali sve više i više... Oni čine zlo bratstvu, štete bratstvu. Suočen s tim prizorom Isus pripovijeda dvije kratke prispodobe.

Prva je prispodoba upućena onome koji je pozvan na gozbu i poziva ga da ne sjeda na prvo mjesto, „da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: ‘Ustupi mjesto ovome’“. Prava sramota! „Tada ćeš, postidjen, morati zauzeti posljednje mjesto“ (rr. 8-9). Umjesto toga, Isus nas uči da imamo suprotan stav: „Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne:

‘Prijetelju, pomakni se naviše!’“ (r. 10). Stoga ne smijemo samoinicijativno tražiti pažnju i uvažavanje drugih, nego pustimo eventualno drugima da nam ih ukažu. Isus nam uvijek pokazuje put poniznosti – moramo se naučiti putu poniznosti! – jer je to najautentičniji put, koji omogućuje i autentične odnose. Prava poniznost, a ne lažna poniznost, ona koja se u Pijemontu naziva *mugna quacia*, ne, ne ta. Prava poniznost.

U drugoj prispodobi Isus se obraća onome koji poziva i, govoreći o načinu odabira uzvanika, kaže mu: „kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepce. Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti“ (rr. 13-14). I ovdje Isus potpuno ide protiv struje, očitujući kao i uvijek logiku Boga Oca. Dodaje također ključ za tumačenje ovoga svoga govora. A koji je to ključ? Obećanje: ako budeš tako činio, „uzvratit će ti se... o uskrsnuću pravednih“ (r. 14). To znači da će oni koji se budu ponašali na taj način imati Božju nagradu, mnogu veću od

ljudskog uzvraćanja: činim ti ovu uslugu očekujući da ti meni učiniš drugu. Ne, to nije kršćanski. Skromna velikodušnost je kršćanska. Ljudski uzvrat, naime, obično narušava odnose, čini ih „komercijalnim“, uvodeći osobni interes u odnos koji bi trebao biti velikodušan i slobodan. Isus nas, naprotiv, poziva na nesebičnu velikodušnost, da nam otvori put prema mnogo većoj radosti, radosti što smo dionici same ljubavi Boga koji nas očekuje, sve nas, na nebeskoj gozbi.

Neka nam Djeвица Marija, „ponizna i viša od svih stvorenja“ (Dante, Raj, XXXIII, 2), pomogne da prepoznamo sebe onakvima kakvi jesmo, tj. maleni; i nalazimo radost u davanju bez uzvrata.

Sveta Majka Terezija

Dana 5. rujna 1997. godine odjeknuo je glas svijetom: umrla je živa svetica. Tako bi se ukratko mogao sažeti životni put dug 87 godina, nesebično poslanje i sjajna karizma Majke Terezije, koja je gotovo cijeli svoj život provela pomažući drugima. I to ne pukom pomoći, nego strastvenom samilošću u najmučnijim dijelovima svijeta, kakav je, na primjer, Kolkata, gdje je sa svojim sestrama misionarkama ljubavi s ulica

podigla na desetke tisuća gubavih, bolesnih i odbačenih. Rođena je 26. kolovoza 1910. u Skopju u albanskoj obitelji Bojaxhiu kao posljednje od troje djece. Kad je imala tek jedan dan, krštena je kao Agneze Gonxha. Još je kao učenica odlučila posvetiti se Bogu i otići kao misionarka u Indiju. U Irskoj 1928. godine ulazi u Red sestara od Loreta, a 1929. putuje u Indiju, radeći ondje 20 godina kao učiteljica.

Sveta Majka Terezija i njezine sestre posvetile su se prvo zapuštenoj djeci te umirućima i drugima teškim bolesnicima, počevši od gubavaca. Pravilo reda zasnovano je na jednostavnom geslu: “Služiti siromašnima da bi se služilo životu.” Govorila je: “Radost je molitva, radost je snaga, radost je ljubav, radost je mreža ljubavi kojom možete doći do duša. Bog ljubi onoga tko radosno daruje. Više daje koji s radošću daje. Najbolji način da očitujemo svoju zahvalnost Bogu i ljudima jest radosno prihvaćanje svih stvari. Ne dopustite da išta žalosno uđe u vas što bi moglo biti razlog da zaboravite radost Krista Uskrsloga.” Smisao ljudskog života je u davanju.